

for den Maade, hvorpaa han ved sit Forslag til § 21 angaaende Foreninger har imødekomet mig, skal jeg sige, at trods det, at jeg stemmer for Lovforslaget, som det foreligger, maa jeg hævde, at der findes adskillige Mangler ved det, som ere saa store, at jeg meget nødig vilde have, at de ikke skulde blive rettede i det andet Ting. Jeg sigter specielt til det Omraade, hvor jeg mener, at der er sket næsten et Indgreb i Privatlivets Fred. Jeg mener, det er umuligt at gennemføre en Bestemmelse, hvorefter man ikke indenfor sit private Hjem maa have Lov til at skænke for en Kunde eller Ven. Det gælder særlig §§ 21, 34 og 36. Jeg vil haabe, at de Ændringer, jeg kræver paa dette Punkt, og som ikke have Spor af Betydning for Lovforslagets Realitet, maa blive gennemførte. Det staar fremdeles for mig som et Gode, at Lovforslaget gennemføres, men saa ønsker jeg, at de Uhyrligheder tages ud, som ere af den Beskaffenhed, at de ville umuliggøre Lovens Overholdelse og give Anledning til Overtrædelser i Masser af Tilfælde for hver Dag, der gaar. I dette Haab skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget.

Sigvald Olsen: Jeg tror desværre, at den ærede Indenrigsminister har Ret, naar han mener, at Landstinget nok vil vedtage Forslaget. Det undrer mig, at den højtærede Regering ved sin Indenrigsminister vil udtale Ønske om, at Landstinget skal vedtage Love, som dog indeholde ret indskrænkende Bestemmelser for den almindelige Befolkning. Jeg kan ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, og det undrer mig, at min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), ikke opretholdt det Forslag, han saa udmærket motiverede ved anden Behandling. Jeg var enig med ham i, at vi skulde opretholde vort Krav om fri Beværternæring, og at der ingen Grund var til at give de Folk, der nu skulle tage Bestemmelse, Ret til at udstede Bevillinger til denne og hin. Det er et Privilegium, og vort Parti er Modstander baade af Privilegier og Monopoler.

Jeg er, som sagt, en Modstander af Lovforslaget, som det foreligger, og skal henvise til, at Socialdemokratiet her i Salen Gang paa Gang har hævdet det Standpunkt, lige fra 1889 eller 1890, den første Gang Sagen var til Forhandling, at stemme for fri Beværternæring. Forholdene have ikke forandret sig siden den Tid, naar undtages maaske paa et enkelt

Punkt, og det er med Hensyn til selve Afholdsbevægelsen. Jeg skal ikke trætte det høje Ting, da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning. (Afbrydelse af *Konseilspræsidenten*). Den højtærede Konseilspræsident maa jo overlade det til mig, jeg kunde have forlangt Ordet en Gang til, uden at Konseilspræsidenten kunde forhindre det, det beder jeg Konseilspræsidenten mærke sig.

Formanden: Jeg har ikke givet det ærede Medlem Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Naa, den højtærede Formand har ikke givet mig Ordet for en kort Bemærkning. Saa meget desto bedre. Altsaa, den Gang blev der fra Afholdsmændenes Side her — en enkelt var det kun, der havde Ordet — angaaende Tilskud til Agitation for Afholdssagen givet den korte Motivering, at man skulde ad Frivillighedens og Oplysningens Vej søge at fremme den foreliggende Sag paa bedst mulige Maade. Og samme Aar sagde Ordføreren, det daværende — nu afdøde — Medlem fra Ribe (Busk), at man i Finansudvalget var gaaet op med 100 pCt. i Tilskud. Det var, saa vidt jeg husker, 2,000 Kr. at begynde med. Nu er det 38,000 Kr. alt i alt, der staa paa Finansloven, og jeg har selv været med at stemme for disse Bevillinger. Naar jeg paa Valgtribuner er bleven interPELLERET af Afholdsmænd om Sagen, har jeg sagt: Jeg er mod Tvangs- og Forbudsbestemmelser, men jeg er til enhver Tid med til at stemme for Bevillinger til oplysende Foredrag og Agitation for Afholdsbevægelsens Fremme ad Frivillighedens Vej.

Naar man nu erindrer, at Afholdssagens faa Tilhængere her i Tinget i sin Tid sagde, at de paa ingen Maade vilde have Tvangsforholdsregler, og at de gentog det 90erne igennem, og vi saa se paa det Forslag, der nu foreligger paa Rigsdagens Bord, maa vi indrømme, at det er en overordentlig Kovending, der har fundet Sted. Og hvori ligger nu dette? Det ligger i Afholdsagitationen. Om det er selve Agitationen blandt Afholdsmændene, eller det er den udbredte Fagorganisation, den stigende Oplysning, den voksende Tilslutning til Sportsbevægelsen, der har gjort det, ved jeg ikke, men jeg er tilbøjelig til at tro det sidste. Det er saaledes herhjemme, specielt her i København, at det hører til Undtagelserne — det maa de ærede Landborepræsentanter indrømme,